

Tractòria

No he acabat mai d'entendre el menyspreu que des de molts àmbits socials i geogràfics es dispensa cap als qui conreen la terra o crien animals. Només me l'explico pel fet que la pagesia i la ramaderia –si més no, les explotacions familiars– viuen moments difícils que nàfebleixen el prestigi i, en conseqüència, alguns es veuen amb cor de menystenir els qui s'hi dediquen.

La cosa ja fa temps que dura. Els butlletins de notícies fa molts anys que recullen, amb lògica preocupació, els expedients reguladors en grans empreses, escampant amb precisió el nombre d'acomiadats cada vegada que en tanca una, i en canvi mai no s'han fixat en la quantitat de persones que, en un degoteig constant, han anat abandonant la pagesia. Cada vegada més, el qualificatiu de "pagès" es deixa de referir a un ofici i ha passat a designar algú barroer, deixat, malparlat, inculte... De fet, sovint se substitueix aquesta denominació professional per eufemismes com "empresari agrícola". Que aviat han oblidat alguns que, no fa pas tants anys, a casa seva vivien de la terra, ja fos com a propietaris, com a arrendataris o com a jornaleros. Quina poca memòria que tenen.

La pagesia viu, doncs, un dels moments de més baixa popularitat al nostre país. Per això no és estrany que aquesta colla d'espanyolistes ressentits i rancuniosos que, amb ridícul aire de cosmopolites satírics d'estar per casa, han creat l'esperpèntic concepte de Tabàrnia (que vindria a ser la part de la geografia ca-

talana on l'unionisme és més o menys majoritari i que correspondria, sobretot, a les àrees que envolten les ciutats de Barcelona i Tarragona), es refereixin a la resta del territori català com a Tractòria, és a dir, el país dels tractors. Com si l'independentisme fos una cosa de pagesos barroers, malparlats i incultes, adoctrinats per TV3 i l'escola catalana, que no han sortit mai de casa; com si només la Catalunya "profunda", allà on no deu haver arribat la civilització ni l'alta cultura que irradia de les àrees urbanes, defenesés la secessió. A més, donen per descomptat que, d'entrada, tothom que viu en un poble per força ha de dedicar-se al conreu de la terra i a la cria de bestiar, i demostren, així, un absolut desconeixement del territori més enllà dels entramats urbans on creuen que la gent és noble, culta, rica, desvetllada i feliç. És clar que un dels seus eslògans (calcats, com tot, de l'imaginari independentista que pretenen satiritzar) diu que Barcelona is not Catalonia, i amb això ja queden retratats.

Això de Tabàrnia i de Tractòria faria riure (i, de fet, l'humor amb què ha aparegut el símbol oposat de Sant Esteve de les Roures ho demostra) si al darrere no hi hagués tanta mala llet, tant odi, tant ressentiment i tanta, tanta, prepotència.

